

Lyhörd

En kväll då ljuset brann –
rann tvekande
stearin som ådror,
som växande stalaktiter i tomrummen

– talade vi med ord utan skugga,
ord som skjutits ut över blank yta
och vilka fann sina hamnar
först till hösten, under träden

där ruiner av löv bryts ner,
och grenarna väntar på att våren
på nytt ska rusa grönt genom dem,
lyssnar vi till de dova ljuden i skallbenet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Albrektsson med Poeter.se id #43361 innehar upphovsrätten